

Hier snackt Käpt'n Cordts:

Fröher: Veel Müüs un gode Katten nödig

Goden Dag, leve Frünnen, dat is klor: uns' Katten sind Huus-Deerten. Bi us achtern Diek harr fröher, to, as ik Kind wöör, meist jedet Huus 'n Katt. Wilhelm Martens, he wohn nich wiet von uns af, harr een Katt von de fründlichste Ort. Leeg se achter den olen Oven un Wilhelm orer siene Fro Guste kemen rin, bums keem se hoch, Steert hoch un denn reev se sik an Wilhelms orer Gustes Been lang, jüss so richtig fein op n Damm.

Wilhelm freu sik jümmer, wenn he snachts dat Pultern över sik op 'n Bööm hören dä. Szüh, dennso wöör Minka, so hett de Katt heeten, düchtig achter de Müüs her. Wilhelm sä foken: „Wie könnt gor nicht dankbor noog wesen, dat wi so 'n gode Katt hebbt. Wat is de doch flietig ant jogen. So fritt doch kene Muus uns Wuss orer Schinken an“.

Denn so keem dat Johr, ik glööv dat mutt 1936 orer 1937 ween hem. Dor harrn wi 'n Muusjohr. All Lüüd lang 'n Diek stöhnen: Wat'n Müüs, wat'n Müüs!

Mol marken de Martens dat de gode „Minka snachts nich mehr an't Jogen wörr.“ Af mittags wöör se weg. Dat duur nich langen un dor wuss Wilhelm Bescheed wat mit Minka wörr, un he worr bös vergrellt. Sien Nover harr de Katt mit best Fudder anfoert (mit Futter angelockt) dat worr fröher mookt, 'n schlechte Ort un nu jogg se bi den Nover de velen Müüs.

Dor gung dat Specktokel jo richtig los. De Martens hebbt sik mit den Nover nich waller verdrogen. Minka kreeg op ehren Huushoff noch betert Fudder, un dat tweemol an 'n Dag, un jogt nu waller for ehr Lüüd de Müüs. Tschä, so kann dat gohn, so kriegt ole Novers, de jümmer so fein mit sik trecht komen sünd, Krach for all Tieden. Schood enig.

De Geschicht mit anfoern, un so de Katt for sik hem, dat hett mi mol Chrischon Hörmarnk vertell. Ik heff sowat ok noch ni hört. Wull fröher een bi us an 'n Diek 'n Katt hem, denn gung dat so: wenn een hört harr dat de Katt von 'n Buur orer Husmann Junge kregen harr, denn bee he no mehr as 'n Moond dor um 'n lüttje Katt to kriegten. Wenn een von jo, leve plattdüütsche Frünnen, mol sowat hört hett, dennso kann mi dat mol vertellen. Dor mutt n doch mol nöger achter her.

Ik grööt jo düchtig un bliev jümmer joe ole Fründ

Käpt'n Cordts

Text von Hein Carstens, erschienen in der Nordsee-Zeitung am 2. August 2017